

SZÉKELY-UDVARHELY

AZ UDVARHELYMEGYEI FÜGGETLENSÉGI ÉS 48-AS KOSSUTH-PÁRT LAPJA

— A SZÉKELYUDVARHELYI „SZÉKELY TÁRSASÁG” HIVATALOS KÖZLÖNYE —

Megjelen hetenkint kétszer: vasárnap és csütörtökön.

ELŐFIZETÉSI ÁRAK:

egész évre 10 K, félévre 5 K, negyedévre 2 K 50 fillér. Községek, papok, gazdasági egyleti tagok és községi előljárók egész évre 8 K, tanítók, községi és körjegyzők szintén egész évre 7 koronáért kapják.

Telefon

Egy példány 10 fillér.

Telefon

FÜSZERKESZTŐ ÉS LAPTULAJDONOS:

BETEGH PÁL

FELELŐS SZERKESZTŐ:

DERÉKI ANTAL

FÜMUNKATÁRS:

FÜLEI SZÁNTÓ LAJOS

SZERKESZTŐSÉG és KIADÓHIVATAL:

Kossuth Lajos utca 31. szám, hova a kéziratok, hirdetések és előfizetések küldendők. — Kéziratokat vissza nem adunk.

Apróhirdetések szavankint 4 fillér-, vastagabb betűvel 8 fillérért más hirdetések olcsó árszabás szerint. Nyílt-tér sora 1 K. A nyílt-tér és hirdetések előre fizetendők.

M. kir. postatakarékpénztári cheque-számla 10,489. szám.

Gyászoljunk!

Gyászoljunk!

Agyunk gondolatával, szívünk és lelkünk áhítatos, szent kegyeletével zárandokoljunk el a néma sirhoz, mely nemzetünk Atyjának glóriával átfont porladozó csontjait könnyázott szemeink elől örökre eltakarja...

Gyászoljunk és emlékezzünk!

Hogy is volt csak? ... Mint tiszta égből a pusztító fergeteg, mint egy böszült vihar úgy száguldott végig az országon egy jajkiáltás, mely megreszkettette a sziveket, megállította az agyakban a gondolatot; egy jajkiáltás, mely belenyilalt egy egész nemzet lelkébe: **Meghalt Kossuth Lajos.** És ez a nemzet, mely majdnem egy századéven át megszokta volt, hogy minden bujában, bánatában a nagy száműzött prófétától, a messze idegenből nyerje vigaszát, irányító eszméit, bölcs tanácsait, egyszerre, váratlanul elhagyottak, árvának érezte magát; árvának, ki Atyjában mindenét veszítette...

A jajkiáltást mélységes gyász váltotta fel... Elborult a nemzet lelke... könnyben uszott a nemzet szeme, mert érezte, tudta, hogy az a nagy magyar — a nagyok között is a legnagyobbik — elnémult örökre és édes szava nem nyújthat többé sem vigaszt, sem intést elárvult nemzetének... Mintha egysudaras, koronás fa tört volna derékon az erdő közepéből, úgy tűnt Ő el a semmiségbe a mi lelkünk elől, úgy tépődött ki a legerősebb éltető gyökérnemzete földjéből...

A mire ez a sokat hányatott és sanyargatott nemzet egy ezredéven áhitozott, a miért legjobbjaink rabbilincset, máglyát, hóhérbárdot, akasztófát, keserű száműzetést és ezer meg ezer pokoli kinokat átszenvedtek, mind-mind elmerült, belesüppedt abba az egyszerű sirba, melybe az Ő ezerszer, milliószor áldott porhüvelyét az örök enyészetnek átadtuk...

Eltemettük, elsirattuk, elzokogtuk Kossuth Lajost, a magyar nemzet Atyját és vele együtt elhantoltuk Magyarország szabadságát... függetlenségét is...

Mert ne ámítsuk, ne állassuk magunkat és a nemzetet; azt az örökséget, azokat a nagy magasztos eszméket, melyeket

ránk örököül hagyott, nem becsültük, mert nem tudtuk megbecsülni fenséges értékükben...

Nem az idők romboló hatása, nem a felkorbácsolt viharok mindent megemészlő hatalma, hanem saját lelkesedésünknek lassanként ellobbanó lángjagyengette fokként azoknak hajdan hatalmas erejét...

Hitvány labancok, gyáva talpnyalók, meghunyászkodó, felkiáltkozó udvaroncok áruba bocsátották a drága örökséget — a magyar szabadságot — és kaptak érte cserébe értéktelen cafrangot, silány bécsi rongyot, mellyel arcukat kendőzték, hogy a félrevezetett nemzet álarcájuk alatt meg ne láthassa gyáva pirulásukat...

Évtizedről-évtizedre lohadt a hazafiság és csengő ércért, csillogó rendjelekért, darabokra tördelve árulgatták, pazarolták az öröklött nagyértékű kincset, míg végre most már foszlányai alig elégségesek, hogy alkotmányunkat velük megvédeni képesek legyünk...

És holnap jutunk el évfordulójához annak, hogy az a vigasztalan, sötét, fekete gyász nemzetünkre borult. És holnap lesz évfordulója annak, hogy az a nagy, nemes lélek, mely hajdan az egész nemzetet egy közös táborba volt képes gyűjteni, egy szent eszme köré volt képes harcha vezetni, utolsó lehellelével árvává, apátlanná tett egy egész sirva zokogó nemzetet...

Oh! bár lenne olyan sötét az égboltozat felettünk, mint a mi ilyen fekete a mi mélységes gyászunk e szomorú évforduló napján; bár vegyülnének egybe könnyei, a mi kimondhatlan fájdalmunk keserű vékonygyeivel, bár megáztálna harmatával azt a milliószor megszentelt sirhalmot, hová ez évforduló napján milliók buzgó imája száll, hogy a rajta fakadó virágokból újra ébredjen, újra viruljon és újra feltámadjon a világ és emberboldogító szabadságnak Vele elsíratott, Vele eltemetett nagy és szent eszméje

Gyászoljunk hát és emlékezzünk! A messze távolból, a bércevezte Székelyföldről oda zárandokoljon lelkünk e napon a nemzet Atyjának, Kossuth Lajosnak sirjához.

Kegyeletes emlékezettel álljunk meg a sirjánál, kegyeletes szent emlékekkel varázsoljuk vissza lelki szemeink elé az Ő glóriával körülfont magasztos

alakját, idézzük vissza lángszózatát; szállja meg szívünket a megbánás javító érzése, szállja meg lelkünket az **egyenlőség, testvériség** örök igazsága eszméje.

Mert csak az Ő emlékében, az Ő szent jelében győzhünk vagy halhatunk. És válasszuk százszor, ezerszer inkább a dicőséges halált, mint a gyáva megsemmisülést, nemzetünk szabadságának gonoszul megásott sirját.

Az Ő emlékéből merítsünk bátorságot, erőt, hősiesség önfeláldozást a ránk váró küzdelmekben, az Ő eszméin lelkesedve folytassuk a további harcokat mindazokkal, kik nemzetünk és alkotmányunk ellen törnek és hyéna módjára rávetik magukat hazánk földjére, hogy azt fölaprózva, földarabolva, vigan ühessék meg rajta a halotti tort.

Fel! Fel a küzdelemre én alvó nemzetem! Kossuth Lajos nem halt meg. Kossuth Lajos halhatatlan! Az Ő lelke, az Ő szelleme mindig segélyünkre siet és közöttünk van, ha hazáját bármely oldalról vesz fenyegeti.

Gyászoljunk és emlékezzünk rá!

Deréki Antal.

A politikáról.

Nagyjelentőségű beszédek hangzottak elmárcius 15-én Ceglédén és Makón. Az elsőhelyen Kossuth Ferenc nyilatkozott a helyzetről, a koalíció összetartozandóságáról, a negyvennyolcas párt politikájáról; Szevényi József, Kossuth hű kísézője a gazdasági és szociális kérdésekről beszélt. A második helyen Makón, Justh Gyula kifejtette, hogy nemcsak a kormány, de ő is a házzabályok módosításához köti állását, mert szilárd meggyőződése, hogy e nélkül nem lehet az országot kormányozni és megtartani.

Kossuth Ferenc nagyszabású beszédéből, kivonatossan közöljük az alábbi jelentős részeket:

Bar köztudomású tény, mert rövid két év előtt történt, mégis minthogy a minden áron zavart csinálni akarók és némelyek azok közül, akik elveink jelszavait tanulták csak meg de a függetlenségi párt szellemébe nem hatoltak be a két év előtt történeteket felejteni látszanak, vagy tényleg felejtik, nem lesz felesleges a magyar hazafiakat emlékeztetni arra, hogy milyen körülmények között alakult meg a mai koalíció.

Megalakult akkor, amikor hazánk nagy veszélyben forgott, megalakult azért, mert a hazának szüksége volt arra, hogy minden igaz magyar hazafi összeálljon, hogy megvédelmezzék ezt az országot azok ellen, akik az alkotmányát akarták sirbadönteni. És megalakult azért, hogy a választási törvény reformját a nemzettel csinálják meg. Különböző elvi alapokon álló pártok együttes kormányzása csak úgy lehetséges, ha kiküszöböltetik a koalíció idejére az elvi küzdelmek és oly programmalapított meg, melyent minden párt elfogadhatott. Le kellett tehát mondani a kitűzött feladatok teljesítéséig a függetlenségi párt azon elveinek megvalósításáról, amelyek a koalícióban képviselt többi két párt közjogi alapjától eltérnek. Aki ezt nem helyesli, az bevallja, hogy azt kívánta volna, hogy a függetlenségi párt álljon félre akkor, midőn az ország e legsúlyosabb helyzetben van és mondjon le kötelessége teljesítéséről a nemzet iránt éppen akkor, amidőn a legtöbb szüksége volt a hazának a függetlenségi pártra. E félreállással egy lehetetlen helyzetet teremtett volna a függetlenségi párt, mert lehetetlen lett volna a kormányzás anélkül, hogy abban részt ne vegyen a képviselőház többsége. Ez az eljárás egyértelmű lett volna a honfiúi kötelesség rut, lelkiismeretlen és buta megszegésével.

Csak az ajánlatott volna ilyen eljárást, aki meg akarja semmisíteni a függetlenségi pártot azzal, hogy azon alternatíva elé állítja, hogy vagy ismerje el, hogy elhagyja elveit vagy pedig hagyja elveszni a hazát. De a függetlenségi párt nem oly rövidlátó, hogy akár az egyiket, akár a másikat cselekedte volna, hanem elveit föntartva és azoknak már most is megvalósítható részéért lakadatlanul küzdve, igenis lehetővé teszi a koalíciós kormányzást. (Eljenzés és taps!)

Mit szerzett a 48-as párt?

E magatartásával elveinek terén nagy és becses vívmányokat is szerzett a párt. Megszerezte azt, hogy a magyar nemzeti bank megvalósítása 1910-ben és az önálló vámterületé 1917-ben teljesen a nemzet szabad akaratától van függővé téve, ami kétoldalu szerződéssel van biztosítva. Ez az ország számára oly nagy jelentőséggel bír, hogy bőségesen megéri a két százalékos kvótaemelését, kivált a mikor a kvóta a katonai megrendelések hasonló arányának biztosításával nagyrésztben visszatérül az országnak.

Ezért a függetlenségi férfiaknak nem az a feladatuk, hogy ma egymás között veszekedjenek, hanem az hogy a függetlenségi párt többségét

fenntartsák és biztosítsák legalább is addig az ideig, amíg az említett két határidő elérkezik, mikor a nemzetnek határozni kell e két életbevágó kérdésben.

Tisztelt barátaim! Addig is teljesítnünk kell elvállalt kötelességünket a választási reformra vonatkozólag is, amit azonban nem tehetünk meg mindaddig, amíg az ország ki van téve annak, hogy a mai házszabály alapján összeverődhesen a hazának husz ellensége vagy akármilyen célt ért és cím alatt husz ember és ez a husz ember tehesse tönkre az országot azzal, hogy hónapokig, sőt évekig akaszhassa meg a magyar törvényhozás működését. Magunk használtuk e fegyvert valamikor a haza javáért oly kormányok ellen, amelyeknek ténykedését átkosnak tartottuk, de nem vagyunk sem elég lelkiismeretlenek, sem elég meggon- dolatlanok, sem elég könnyelműek, sem elég együgyűek ahhoz, hogy ál- talunk élesre köszörülve és kipró- bálva átadjuk e fegyvert most ellen- ségeinknek, hogy vigan használhas- sák ellenünk, nemzetünk ellen, ha- zánk ellen. Ilyen korlátoltságot senki se tételezzon fel rólunk — sem pedig olyan vakságot, hogy ne tud- juk, mi a különbség abban, ha a magyar nemzetnek adunk egy köny- nyen használható fegyvert rossz kor- mányok ellen és abban, ha a nem- zet ellenségei számára őrizzük meg és nekik adjuk át e fegyvert, hogy ezzel a nemzet vezériből alakult kor- mányok működését tehessék lehetet- lenné és a magyar alkotmányt sodor- hassák végveszélybe, ha husz ember- nek közülük ez így tetszik. Ilyen örültséget elkövetni nem fogunk, akármekkora jelszavakat vagdosnak a fejünkhöz azok, akik ellenségei hazánknak és elveinknek és azok a kik nem ellenségei sem annak, sem ezeknek, de meg vannak arról győ- ződve, hogy mindent jobban tudnak, mint a bonfiui gondokban megöre- gedett vezérek s a kik még próbára nem tett hazafiságukat igen nagy- fokú önbizalommal jobbnak, igazab- nak tartják, mint a haza azon régi kipróbált hű fiainak hazafiságát, aki- ket a nemzet vezéri polcra emelt.

Tisztelt barátaim! Nehéz az ország sorsa, természetellenes a helyzet és ennek fenntartása nagy honfrierénye- ket, nagy önmérsékletet igényel. De én bízom nemzetemben, bízom pár- tomban és ne vegyék önhiúságnak ha bízom önmagamban is. Tudom, hogy a nemzet nem fordul el sem a füg- getlenségi párttól, sem öreg vezéré- től — és hogy mikor a mai munka gyümölcsét leszedheti majd a nemzet, ha akarja le is fogja azt szedni, mert a többség a mienk lesz, mi pedig akarjuk. Adja Isten, hogy így is legyen! Most pedig teljesítsük kötelességünket hűségesen, lojálisan, mint a még mindég elkerülhetetlenül szükséges koalíció tagjai, elvárva azt és bízva abban, hogy amint mi tisz- teletben tartjuk más koalíciós pártok jogait és érdekeit, úgy ezek is tisz- teletben tartják a mi pártunk jogait és érdekeit. Ugy sem személyes ér- dekek ezek, hanem egy oly párt ér- dekei, amelynek céljai, ha meg- valósulhatnak nagygyá, hatalmassá, boldoggá teendik a magyar hazát. (Hosszantartó lelkes éljenzés és taps.)

A kivándorlásról.

Irta: Varró Elek.

I.

Az amerikai invázió szünetel. A Cunard-Line hajói magyar kivándor- lók nélkül szedik fel horgonyaikat Fiume kikötőiben. Nem röpköd sza- naszét Miessler brémai ügynök rek- lám cédulája a székely falvakban s odaát az ígért földjén synylődő, ott rekedt kivándorlók ezrei sóhaj- toznak a hűtlenül itt hagyott magyar haza felé.

A nagy Moloch jól lakott, nem füstölögnek a gyárak halált ontó ké- ményei, tönkre tette őket éltető ele- mük: a pénz.

Ezer és ezer számra jön haza e sokszor lebecsmérelt, mostohának szidalmazott édes szülő hazába — elmenetekor légvárakat építő — hazatértében hitét, reményét vesztett kivándorló.

Szükebb hazánkban néhány év óta öltött nagyobb mérvet a kiván- dorlás. Azelőtt csak szórványosan jelentkezett ez az epidémia. Az a sok mese beszéd, az a sok arany hegyeket ígérő elbeszélés megtermé gyümölcsét. Egyes községek munka- bíró férfiainak, serdülő ifjúságának 60—80 százaléka vette kezébe a vándorbotot s ment neki a viszont- látás halvány reményében a bizony- talan sorsnak, egyedüli biztatója a tulszinezett jövő, a hirtelen meggaz- dagodás felé csalogató lidércfény.

Pár év óta figyelem már a kiván- dorlás eredményét. Figyelem az ifjui heveség nagyratörő vágyakozásával, székely szívemnek véreim iránt érző izzó szeretetével.

Ma már tisztán áll előttem a ki- vándorlás eredménye. Minő büszke öntudattal, minő édes reménységgel lestem az eredményt. A székely nép hagyományos becsületessége, szor- galma, munkássága, a csak egyszer bár futólag látott dolgok titkainak elsajátítása volt várakozásomnak, re- ménységemnek legnagyobb erőssége.

A mit vártam, abból mi sem kö- vetkezett be.

Nálunk nem volt „beszögezett ab- lak, dudvával felvert udvar“, rozma- ring, muskátli is nyitott az apró ab- lakokban; de volt szegénység, gaz- dasági pangás s lesz egy egész em- beröltőre kiható szomorú erkölcsi visszahatas.

A közelmúltban többször volt al- kalmam visszavándorlóval találkozni, megfigyeltem gondolkozásmódját, ki- kérdeztem jövőjét illetőleg. Volt ki- repeső örömmel ujjongott, hogy sze- rettei körébe visszatérhetett; de leg- többjében kihalóban látszott minden jobb érzés. Szülő hazájukat mibe- sem vették. Talajok hívogatása, a temetőkert lombjainak bólintgatása, a rét illatozó vadvirága, szárba hajló gabonakalász, sötét fenyvesek jajongó zugása szívét érzéketlenül hagyta. Amerika az ő vágyakozásának Mek- kája s alig várja, hogy újra itt hagy- hassa a neki már idegen édes szülő hazát. Szabad tér volt engedve a kivándorlásra. A könnyelműség meg- termé átkos gyümölcsét.

Könnyelmű engedékenységnél által proletár hadat teremtünk magunk- nak, mely fumigálja a székely nép egyszerűségét, megvetikevéssel beérni tudó igénytelenségét s magába szíva az internationalizmus lélekölő tanait: jogot követel kötelezettség nélkül.

Proletár hadat teremtettünk, mely- nek lelkülete nem a mi lelkületünk, érzése, szíve dobogása nem a mi érverésünk, ki közös bajaink iránt elfásult érzéketlen.

A XX. század hamis prófétáit lá- tom a kivándorlóban, a hamis tant hirdető, a világrendet felforgatni igyekvő, téltlenségben élni szerető ál- prófétákat, kik ez új század minden- balga hitét magukba szíva, a felvilá- gosodás, a nemes előbbretörés zász- lóját kiejték kezükből.

A kivándorlás emelkedésével fo- kozott arányban nőtt a nép erkölcsi züllöttsége, a bűn fertőjébe való sü- lyedése. Oh mennyit beszélhetnének erről a kis zsúpfődeles székely házak.

A hol eddig csend, békés meg- nyugvás honolt, ott az egyenetlenség most örökös vendég. A hol eddig csendes egyszerűség irányított min- dent, most hűtlen ábránd az éltető elem. Roskadó házak, parlagon heverő föl- dek jelzik a kivándorlás szomorú eredményét.

Bámulom a felvadnak csufolt kínai lelki erejét. Száz meg százezer hagyja ott hazáját s megy messzi idegenbe, de batyujában szent erekléképp ott van a hazai föld egy marékja s szívében él olthatatlan lánggal hazája iránti forró vágyakozás s ha idegenbe elpusztul: társai öszszekuporgatott filléreik árán is hazaszállítják, hadd aludja végnélküli álmát az édes anya- föld kebelén.

Meghajlok a kínai előtt, mert éveken keresztül nyomorog napi egy-két liter rizsen csak lehetővé tegye azt, hogy későbbi napjait szerettei, rokonai kö- rében szülő hazájában élhesse le.

Elszorult szívvel nézem, hogy ki- vándorolt véreink mily könnyelműen szórják szanaszét nehéz munkával, hulló verejtékkel szerzett keresmé- nyüket.

(Befejező közlemény következik.)

„Miből élünk rokkantságunk vagy aggkorunk idején“?

Nagyon sokszor foglalkozik ezzel a kérdéssel az iparos és munkásem- ber fiatalabb éveiben, mikor még erős, egészséges; birja a munkát, a mivel magának és családjának a min- dennapi kenyeret megkeresi. De mi lesz akkor, ha valami baleset vagy szerencsétlenség következtében örökre nyomorékká lesz, vagy ha az agg kor- ral a munkaerő hanyatlóban van s az elaggott embernek kénytelen-ke- letlen abba keli hagynia munkáját s nem birja tovább megkeresni kenye- rét? Miből fog megélni? Talán ala- mizsnából, a mit mások szánakozva nyujtnak neki? Ez a kérdés sok ke- serű órát okoz iparosnak és munká- nak egyaránt, s a gondolkodásnak, legtöbbször az a vége, hogy elfásul- tan, közömbösen várják a bizonyta- lan jövőt, azon hiedelemben, hogy szükségös anyagi viszonyaik között nincs módjukban a megélhetésre szükséges tőkét előteremteni.

Pedig meg van annak a módja, hogy minden kisjövedelmű ember gondolkodhassék nemcsak a maga, hanem a családja jövőjéről is.

Hogyan volna ez lehetséges? — kérdezik mosolyogva sokan — a mikor nincsen miből?

Megmagyarázzuk. Szívelje meg minden munkás és iparos jó szívvel adott tanácsunkat. Igaz, a takaré- kosság elvén alapul ez is, de nem

afféle takarékoságon, a mely nyo- masztólag nehezedik rá a takarékos- kodóra, őt még nagyobb nélkülözé- sekre kényszeritené.

Nem. Mindössze heti 20, 24 vagy 30 fillérnyi megtakarításról van itt szó, melyet még a legszegényebb sorsu embernek is lehet, sőt kimond- juk: kell nélkülöznie, hogy ezzel a maga és családja jövőjéről gondos- kodjék, ha a sors kegyetlen csapása folytán keresetképtelenné válik s csa- ládfenntartói kötelezettségének eleget többé nem tehet. Okos előrelátással bíró munkás, iparos e néhány fillért szívesen áldozza, ha arra az időre gondol a mikor testileg, szellemileg elgyöngyülve önkéntelen nyugalomra van kárhoztatva, mert az öreg ma- gával tehetetlen ember munkát már alig-alig kap. Éhség, nélkülözés, sze- gődik társává öreg napjaiban.

Magyarországon 15 év előtt kelet- kezett egy egyesület, a *Magyaror- szági Munkások Rokkant- és Nyugdíj- egyesülete*, a mely megérdemelné, hogy az egész hazai társadalom vállatvetve támogassa, nemcsak azért, mert a sokféle egylet között a legfontosabb szociális hitvallást teljesíti azzal, hogy a rokkant, öreg munkásokat segíté- zi és az árváknak neveltetési járulékot ad, hanem azért is, mert működésé- vel lényegesen hozzájárul a szociális beke megóvásához, a mi nálunk Magyarországon mondhatatlanul fon- tosbab mint bárhol.

Ebbe az egyletbe 120 K beiratási díj lefizetése mellett bátran beléphet minden iparos, munkás és minden szerény jövedelmű ember. Széles Magyarországon ismerik ezt az egy- letet mindenütt, a mi kiviláglik a ke- zeink közt levő 1907 évi jelentéséből is a mely szerint 60,000 tagja, 185 vidéki fiókpénztára, számos tagcsö- portja és három milliót fölülhaladó vagyona van. 1893—1903-ig csak a segélyezésre szolgáló alapot gyűjtötte. 1903-ban megkezdte rokkant tagjai- nak segélyezését. Jelenleg 306 rok- kant élvezi a heti 840—1252 K közt váltakozó segélyt és 81 árva részesül heti 140—209 között vál- takozó neveltetési járulékban. Ezen- kívül számos esetben gyakorolta a jótékonyaságot tagjaival szemben az alapszabályok keretén kívül is külön segélyezési alapítványokból úgy, hogy 1903 tól a mai napig körülbelül 250,000 koronát fizetett ki különböző segélyekre.

És ezen jótéteményekhez a tag (vagy az árvái) már tíz évi tagsá- gal szerez jogot. A fönt jelzett cse- kély heti illeték ellenében rokkantsága esetén élethossziglani segélyt kap s ebben az esetben kitünne, mily gyümölcsözőleg helyezte el filléreit. Minél később válik valaki rokkanttá, annál nagyobb összegű segélyt kap. Negyven évi befizetés után hetenkint 12—17 korona nyugdíj jár a tagnak tekintet nélkül munkaképességére. Tekintve azt, hogy tanoncokat is fel- vesznek, ezek 55—56 éves korukban mint oly emberek, kik jól végeztek dolgukat, nyugdíjba vonulhatnak s hátralevő napjaikban legalább anyagi gond nélkül élhetnek s helyüket fia- talabb erőknél engedik át.

Ha pedig a tíz éven fölüli tag apró árvák hátrahagyása nélkül hal el, özvegye a befizetett összeg 30 szá- zalékát kapja végkielégítésül.

Nagyobb gondoskodást ily csekély befizetések elleneben valóban kívánni nem lehet.

Egy érdekes, biztos alapon nyugvó egyesülettel állunk szemben, a melynek törekvéseit az állam is elismerte azzal, hogy évi 5000 korona támogatásban részesíti. Megbízhatóságát igazolja az is, hogy a hazai sajtó, a főpapság, a hatóságok, városok, községek, körjegyzők, tanítók, mindenütt rokonszenvvel viseltetnek iránta, anyagilag és erkölcsileg előmozdítják térfoglalását.

Mindnyájan tudjuk, hogy „az állam kötelessége gazdaságilag gyöngye polgáraitól gondoskodni“, a mint azt I. Vilmos német császár oly szépen mondta, a mikor a német munkásbiztosításról szóló törvényjavaslatokat első ízben a német birodalmi gyűlés elé terjesztették. De el kell ismernünk azt is, hogy Magyarországon még jelenleg sincs a gazdasági fejlődés azon fokán, mint akkoriban Németország és nálunk számolni kell ezzel a körülménnyel. A gazdasági megerősödés majd idővel nálunk is megszüli az óhajtott munkásjóléti törvényeket.

Addig is azonban hazánk kisjöveldelmű, vagyontalan, dolgozó népének önként kell gondoskodnia a rokantság és aggkor idejéről. Tartsuk szem előtt, hogy „az élet hosszú harc és rövid a béke!“ s a mikor naponként küzdünk, harcolunk a kenyérért gondoljunk a békére, nyugalomra, melyet ime ezen egyesület által megszerezhetünk magunknak.

Az egyesület központja Budapesten, VIII. József-utca 23. szám alatt, az intézet saját házában van. Városunkban is van egy népes fiókpénztár a hol felvétele iránt mindenki személyesen jelentkezhetik.

Lapzártta előtt.

Budapest, márc. 18.

Ő felsége, a király könnyű náthában megbetegedett, de egészségi állapota az orvosok véleménye szerint nem ad okot a komoly aggodalomra; kedden az éjszakát jól töltötte és a betegség enyhült.

A képviselőház keddi ülésén befejezték a házszabályrevízió felett folytatott vitát. Az ülésen Justh Gyula elnökölt; az első szónok Máni Gyula, a második Molnár Jenő volt és miután több szónok nem volt felírva, elnök a Ház zajos éljenzése mellett a vitát bezárta. A záróbeszéd során elnök a nemzetiségi képviselőktől megtagadta a zárszó jogát, mert határozati javaslatokat nem magyar nyelven terjesztették be.

KÜLÖNFÉLÉK.

MÁRCIUS IDUSA.

Írta és szavalta: Dr. Nagy György országgyűlési képviselő.

Belesikoltok a nagy éjszakába
Hát meddig vársz még alvó nemzetem?!
Hervad szabadságunknak rózsafája,
Bilincs rozsdásodik a kezeden!!
Körülöttünk szent mágyatüzek égne,
Trónok recsegnek, új hajnal hasad;
Nem érdemled nagy, ragyogó multad,
A mig tőröd kezeden a vasat.

Hiába zendült Petőfinek lantja
A talpra állott magyar lefeküdt.
Császári gögnek sarkantyúja sebzí,
Sajog a seb, de vissza még sem üt.
Zászlót lobogtat, ámde elfelejti,
Hogy bár csak egyszer megfordítja azt
S rudjával osszon véres igazságot,
A mely kibékít sok, siró panaszt.

A kishitűség ne riasszon minket,
Erős a nemzet, ha egyet akar
Ezer pokol se tartson attól vissza,
Hogyha ütésre lendül fel a kar.

Ha millió öklöknek pallosával
Darabra zuzunk minden akadályt,
Gyümölcsöt hoznak vérpiros virágok
S a magyaroknak istene megáld.

A márciusi tüzet újra szítsuk,
Ez a tűz égjen oltárokon,
Váljék valóra a gyönyörű álom,
Melyről én mindhalálig álmodom!!
A márciusi iholya hadd nyíljon
Vérrel öntözzük, vérre szomjazik
S csak akkor üljünk ünnepet mi, hogyha
Szabad hazában, szabad nép lakik!!

— Hihetetlen hírek.

Mondják, hogy a március 15. iki ünnepegyén, az ujonnan szervezett függetlenségi párt összes vezető alakjai testületileg részt vettek;

mondják, hogy a nagy ünnepre való tekintetből városunkban más magán házaknál nem tartottak mulatságot;

mondják, hogy lapunk szerkesztőjének az ünnepély ügyében kifejtett nagy tevékenységeért városunk egy ingyen díszirhelyet ajánlott fel;

mondják, hogy ezentul városunkban minden hazafias ünnepélyt a függetlenségi 48. as párt fogja rendezni;

mondják, hogy a „Székely Dalárda“ nagy bünt követett el, mert a hazafias ünnepély rendezésével tekintélyes összeget juttatott az agyagfalvi emlékoszlop javára;

mondják, hogy a Tóutczában a pocsolyák annyira kiszáradtak, hogy lakcipőben is veszély nélkül lehet már járni;

mondják, hogy városunkban a „gyermeknap“ megtartására az állandó hölgybizottság már megalakult;

mondják, hogy az üresedésben levő főjegyzői állásra, már több, pályában levő csecsemő is jelölve van.

E hírek valódiságáért nem vállal felelősséget a szerkesztőség.

— **A szabadság hajnalának** 60. ik évfordulóját városunkban a nagy napot méltán megillető kegyelettel ünnepelték meg. Enyhe tavaszi szellő lengette, verőfényes napsugár aranyozta be a nemzeti színben pompázó tömördek lobogókat, melyek a házakra kitűzve jelezték, hogy e napon minden jó hazafinak, minden igaz magyaroknak nagy és szent ünnepe van. Az összes tanintézetekben emlékünnepeket rendeztek és mindenhová jutott annyi közönség, hogy a tornatermek mind kicsinyeknek bizonyultak és az elért nagy sikerekre az intézet derék igazgatói és tanárai méltán büszkéek lehetnek. A közönség valódi ünnepe azonban csak este félnyolckor kezdődött a Budapest-szálloda színháztermében, mely ez alkalomból a szó szoros értelmében zsufolásig megtelt lelkes hallgatókkal. Bevezetésül a három középiskola tanulóival kiegészített „Székely Dalárda“ a Hymnust énekelte Dobó Zoltán erélyes vezényletével. Impozáns látvány volt a művészileg beállított mintegy 200 tagot számláló csoport, mely hatalmas hanghullámai-val betöltötte a tágas terem minden zugát. Majd Solymossy Endre koll. tanár tartotta eszmékben és tartalom-ban egyaránt gazdag és lendületes ünnepi szónoklatát, melyet a nagy közönség viharos tapsaival számtalanszor félbeszakított és a végén zajosan megéljenzett. Majd a férfikar énekelte igen szép árnyalással a „Tavaszi elmúlt“ megváltoztalt. Utánna következett a „Hatvan év előtt“ című három szakaszra osztott alkalmi szimnű, a melyet a szereplők nagy lelkesedéssel kitünően érvényre juttattak. A nők közül ezuttal is Bartos Teréz tűnt ki egyszerű közvetlen játékával és bájosan előadott dalaival. De nem tagadhatjuk meg az elismerést Flórián Margit, Lázár Gabi, Bartos Erzs és Kovács Erzsikétől sem, a kik odaadó buzgalommal és a két előbbi lendü-

letes szavalatukkal emelték az előadás sikerét. A férfiak közül első helyen Nemes Imre a ref. kollegium VIII. ik oszt. tanulója állott, a ki Petőfit sok közvetlenséggel és nagy hatással alakította; sorrendben következnek ezuttal Németh István, Gergely György, Sulyok Kálmán, György Viktor, Bodrogi Balázs, Bessenyei és Mészáros József, a kik mindannyian nemcsak lelkiismeretesen, de szép sikerrel játszották szerepeiket. A néma képletek ezuttal kitünően sikerültek és a lelkesült közönség zajosan ünnepelte Deréki Antalt, a darab rendezőjét. Bevezetésül a 200 tagból álló vegyeskar a Szózatot énekelte, melyet úgy mint az előbbi hazafias dalokat Dobó Zoltán tanított be. — Előadás után az étterem megtelt közönséggel és bár társas vacsora nem volt, mégis számos pohárköszöntő hangzott el, a melyek mindegyike nagy tetszésre talált. Az ünnepi hangulatnak a kora hajnali óra vetett csak véget és semmit sem rontott rajta az, hogy az ujonnan megalakult 48. as párt és társadalmunk egyes osztályai nem vettek benne részt, kiknek kötelességük lett volna a nagy közönség; lélekemelő ünnepében osztozni.

— **Ünnep után.** A Székely Dalárda március 15-én rendezett ünnepélyének fényes eredményét a távolmaradtok — a kik pedig feltünően nagy számban voltak, azzal kísérik elhomályosítani, hogy kegyeletos emléket sérti, hogy ez a hazafias ünnepély csekély belépti díj mellett tartatott. Mindenekelőtt tartozunk a Székely Dalárdát azzal menteni, hogy az ilyen nagyszabású ünnepély kiadásait alap hiány és szegénysége miatt képtelen a saját pénztárából fedezni. A terem használata maga 60 korona, a plakát 10 korona, zene, jegyek, díszletek felállítás és még sok apró más költség, a mi ilyenkor felmerül, szintén tekintélyes összeget képvisel, de mindezeket eltekintve, a tiszta bevétel egy hazafias célra, az agyagfalvi réten felállítandó emlékoszlop alapja javára rendeztetik és ha a polgárság e nemes célra nem sajnálja filléreit áldozni, akkor senki kegyeletét sem sértheti az; a végső igazság pedig az, hogyha a Székely Dalárda hagyományos szokásával ellentétben nem vállalta volna a rendezés nehéz és fárasztó, száz meg száz akadályokba ütköző munkáját, akkor a hatvanadik évfordulón misem emlékeztett volna a szent napra, mint az a néhány nemzeti zászló, mely a házakat díszítette. Ne itélj tehát, hogy magad meg ne ítéltelessel!

— **Epilogus.** A „Budapest“ szállodában lezajlott magasztos hazafias ünnepélynek méltó epilógusa volt az a szeretetteljes kitüntetés melyben a ref. kollegium ifjusága köztisztletben álló tanárát Solymossy Endrét ünnepelte, a ki tudvalevőleg remek alkalmi beszédével emelte az est fényét. Az ifjuság a színházból jövő lelkes éljenzések mellett a lakásáig kísérté a szeretett tanárt és ott ablaka alatt elénekelte a „Szózatot“ Solymossy Endre meghatva mondott köszönetet az ifjuságnak és további hazafiságra intve kérte őket, hogy csendesen, minden további zaj nélkül oszlojanak és vonuljanak lakásaikra.

— **A helybeli polg. leányiskola** március 16-án áldozott a nagy nap emlékének. Minthogy a polg. leányiskolának ünnepélyek tartására alkalmas helye nincs, a tantestület a tanítási órák helyett megmagyarázta a nap jelentőségét, mely után a h. igazgató szünnapot adott.

— **Az unitárius egyházközség** gazdag műsoros hangversenye és színelőadása e hó 24-én a „Budapest“ színháztermében tartatik meg a templomépítési költségek fedezésére. Az érdekes műsort lapunk jövő számában hozzuk.

— **Erdélyrészi vásárok.** Március 20-án Brád, Szilágysomlyó; 21-én Bilak, Erdősztengyörgy, Orlát; 23-án Apold, Felvincz; 25-én Székelyudvarhely; 26-án Ezsébetváros, Földvár,

Szinye (Deés mellett), Szilágynagyfalu; 29-én Egerhát; 30-án Bonchida Héjjasfalva, Kissink, Marosoroszfalu, Radnóth, Szászcsoara, Zentelke.

— **Elöléptetések.** Gyarmathy Ferenc nagysinki járásbíró, Mihály János, Graffius Károly, Göllner Béla dr. székelyudvarhelyi törvényszéki bírákat és Révffy Zoltán dr. székelyudvarhelyi kir. ügyészt a VII. fizetési fokozatba, Szabó István székelyudvarhelyi alügyészt ügyésszé, Deák Lajos és Nagy Kálmán székelyudvarhelyi járásbírói albirót, Máthé Dénes oklándi járásbírói albirót bírákká és Beszterczey István dr. gyergyószentmiklósi albirót szintén bírává léptették elé.

— **Doktoravatás.** János Domokos oklándi ügyvédjelölt e hó 11-én tette le utolsó szigorlatát a kolozsvári tudomány egyetemen egyhangú kitüntetéssel és e hó 14-én avatták az összes jogi tudományok doktorává. Gratulálunk e jól megérdemelt szép sikerhez.

— **Ünnepélyek a megyében.** Oláhfaluból arról értesítenek bennünket, hogy ott is nagy lelkesedéssel tartották meg március 15-ikét. Kora reggel mozsárlövésekkel jelezték a nemzeti ünnep beköszöntését. Délelőtt Kápolnásfaluban, délután Szentegyházfaluban tartották meg a községek lakóinak nagyszámu részvétele mellett az ünnepet a következő műsorral: 1. Talpra magyar szavalta Zsigmond Márton tanító. 2. Ünnepi beszéd, elmondta Simkó József, a kerület országgyűlési képviselője. 3. „Március 15“ szavalta Hozó János, tanító. 4. „Himnusz“ énekeltek az összes jelenlevők. Simkó József képviselő, ki az ünnepély 60 éves évfordulójára érkezett kerületébe nagy szeretettel fogadták választói és tartalmas szép beszédét gyakori tet-szésnyilvánításokkal és tapsokkal szakították félbe.

Székelymuzzmán a 60 éves forduló-lót délelőtt a református és unitárius templomokban ünnepi istentiszteletekkel, d. u. 2 órákor pedig a köz-ség piacán hazafias énekekkel, szavalatokkal és alkalmi beszéddel ünnepelték meg. Bedő Ödön ref. pap alkalmi szép lelkesítő beszéde hatása alatt indítványára megalakult a „48. as függetlenségi pártkör“, amelynek köz-felkiáltás utján elnöke Bedő Ödön, alelnöke Jakab József és Szathmáry Lajos lettek. Kocs Lajost jegyzőnek választván, Kinda Sándor székely testvérünket a 48. as eszméknek törhetetlen kipróbált régi harcosát tiszteletbeli elnöknek kiáltották ki. Ezek után üdvözlő táviratot küldött az egész községet magába foglaló 48-as pártkör Kossuth Ferencnek és Ugron Ákos főispánnak.

Karácsonfalva hazafias közönsége lelkes ünnepség keretében ünnepelte meg márc. 15. ét. az unitárius templom zsufolásig megtelt, az iskolai énekkar Bencédi Mózes tanító vezetése mellett adott elő hazafias és vallásos éneket, az ünneplő közönség pedig „Te benned bizunk“ kezdetű zsoltárt énekelte, mely után Demeter Dénes lelkes mondott hazafias szellemű hatásos alkalmi beszédet. A közönség a „Szózatot“ énekelte el s meghatva távozott az Úr házából. Az iskolai épületeken és az unitárius templom tornyán nemzeti lobogókat lengetett a márciusi szél.

— **A róm. kath. státus** igazgatótanácsa Hohenlohe Egon herceget, a segessvári papot egyhangulag megválasztotta Nagyszebenbe plébánosnak. — Egyben közöljük azt is hogy az egyházi zsinat törvényeinek tervezési bizottságába az erdélyi róm. kath. egyház képviselőiben gróf Mailáth Gusztáv Károly érdekes püspökünk és Dr. Balázs András Torda város nagytudású főesperes plébánosa küldettek ki.

— **Hirtelen halál.** Nagy Dezső, az erdélyi katolikus státus jószágigazgatója kedden hirtelen meghalt. A kereskedelmi hank helyiségében értekezetet tartottak, melyen a státus

képviselőiben Nagy Dezső is megjelent. Jósika báróval beszélgetett éppen, midőn hirtelen elállott a szava s néhány másodperc alatt az élesztési kísérletek dacára meghalt. A 47 éves, erőteljes ember életének szívzselhűdés vetett véget. Halála mindenféle általános részvétet keltett.

— **Csak 18 koronaért** szétküld utánvétel az Országos posztókiutelti Áruház Budapest, VII., Verseny utca 2. szám. egy férföltönyre elegendő 3 méter finom fekete, sötétkék, szürke vagy barna szövetet vagy kamgarnt.

— **Csalódní emberi dolog**, de nem okvetlenül kell Ha e névre „Réthy“ figyelünk, úgy nem csalódunk, hanem eredeti pemetefü-cukorkát kapunk 60 fillérért. még pedig egy kedvelt régi magyar háziszert, mely köhögés, rekedtség és hurutos bántalmak sok ezer esetében oly kitűnően bevált. De vigyázzon, hogy a doboz és a cukorka minden darabján rajta legyen a „Réthy“ név.

Kiadja: Betegh Pál újságkiadó intézete.

130—908. sz.

Arverési hirdetés.

Alólirott körjegyző ezennel közhirre teszi, hogy Homoródszentmártonban a kiskoru Elekes Domokos és társai tulajdonát képező 2 kövülisztelő malom 1908. évi április hó 24 től kezdődő 6 évre nyilvános árverésen bérbe fog adatni a legtöbbet ígérőnek.

Az árverés megtartására határnapul 1908. évi március 25-ének d. e. 9 órája tüzetetik ki a homoródszentmártoni körjegyzői irodába.

Feltételek ugyanott a hivatalos órák alatt megtekinthetők.

Kikiáltási ár évi bér 700 korona a malom körül fekvő földekkel együtt. Homoródszentmárton, 1908. márc. 14 én.

Gáspár Albert körjegyző.

Sz. ad. 2—908. kj.

Arverési hirdetés.

Szekelyzsombor község tulajdonát képező három kövülisztelő malmát 3 egymás után következő évre haszonbérbe adni elhatározván, az újabb árverezés folyó évi március 23-án d. e. 9 órakor fog megtartatni Szekelyzsombor község házában. Kikiáltási ár 1500 korona. A feltételek a jegyzői irodában megtekinthetők.

Szekelyzsomboron, 1908. március hó 18-án.

Péter József jegyző. Szitás János bíró

Haszonbérleti hirdetés.

A városi birtokosság a Szabó Ferenc-féle birtokot 1908. évre márc. 29-én d. e. 10 órakor a városház tanácskozó termében tartandó nyílt árverésen haszonbérbe adja. Kikiáltási ár 3000 K, melynek 10 százaléka bántépénzül leteendő.

Szekelyudvarhely, 1908. márc. 18-án.

Az elnökség.

Lóárverés.

A miniszteri kirendeltség tulajdonát képező 3 darab kivágott ménló, f. hó 23-án az országos állatvásár napján a vásártéren a tűzoltótorony előtt reggel 9 órakor a helybeli rendőrkapitányság jelenlétében el fog árvereztetni. Egyik 155 centm. magas szürke, másik 159 cm. magas sötétsárga, harmadik 152 cm. magas sötétpej, a lovak kocsiiban jartak, szelidek. Bérkocsisoknak a beszerzésük ajánlható.

Sz.-udvarhely, 1908. márc. 14.

Dorner, kir. int.

Két éves fehér tenyészbika, tenyészigazolványos, előnyös árban eladó Székely Zsigmond vargyasi (Udvarhelym.) lakosnál.

Szám 849—1908. tkvi

Hirdetmény.

Nagygalambfalva község telekkönyvei birtokszabályozás következtében átalakítottak és ezzel egyidejűleg azokra az ingatlanokra nézve, a melyekre az 1886. évi XXIX. t. c. az 1889. 38. és az 1891. 16. t. c. cikk a tényleges birtokos tulajdonjogának bejegyzését rendelik, az 1892. évi 29. t. cikkben szabályozott eljárás a telekkönyvi bejegyzések helyesbítésével kapcsolatosan fogantatott.

Ez azzal a felhívással tétetik közre:

1. hogy mindazok, kik az 1886. évi 29. t. c. 15. és 17. §§-ai alapján ide értve e §-oknak az 1889. évi 38. t. c. 5. és 6. §§-okban és az 1891. évi 16. t. c. 15. §-a pontjában foglalt kiegészítéseit is, valamint az 1889. évi 38. t. c. 7. §-a, és az 1891. évi 16. t. c. 15. §-b. pontja alapján eszközölt bejegyzések, vagy az 1886. évi 29. t. c. 22. §-a alapján történt törölések érvénytelenségét kimutathatják e végből törlési keresetüket hat hónap alatt vagyis 1908. szeptember hó 10. napjáig bejárólal alólirott telekkönyvi hatósághoz nyújtják be, mert az ezen meg nem hosszabbítható záros határidő eltelte után indított törlési kereset, annak a harmadik személynek, aki időközben nyilvánkönyvi jogot szerzett hátrányára nem szolgálhat.

2. hogy mindazok, kik az 1886. évi 29. t. c. 16. és 18. §-ainak eseteiben, ideértve az utóbbi §-nak az 1889. évi 38. t. c. 5. és 6. §§-ában foglalt kiegészítéseit is, a tényleges birtokos tulajdonjoguk bejegyzése elleneben ellentmondással élni kívánnak, írásbeli ellentmondásukat hat hónap alatt vagyis 1908. évi szeptember hó 10. napjáig bejárólal a tkvi hatósághoz nyújtják be, mert ezen meg nem hosszabbítható záros határidő letelte után ellentmondásuk többre figyelembe vételét nem fog.

3. hogy mindazok, a kik tkvi. átalakítása tárgyában tett intézkedések által, nemkülönben azok a kik az 1. és 2. pontban körülírt eseteken kívül az 1892. évi XXIX. t. c. szerinti eljárás és az ennek folyamán történt bejegyzések által előbb nyert nyilvánkönyvi jogait bármely irányban sértve vélik, ideértve azokat is, a kik tulajdonjog arányainak az 1889. évi 38. t. c. 16. §-a alapján történt bejegyzését sérelmesnek találják, e tekintetben felszólalásukat tartalmazó kérvényüket a telekkönyvi hatósághoz hat hónap alatt, vagyis 1908. szeptember hó 10. napjáig bejárólal nyújtják be, mert ezen meg nem hosszabbítható záros határidő elmulása után az átalakításkor közbejött téves bevezetésből származó bármilyen igényeket jóhiszemű harmadik személyek irányában többre nem érvényesíthetik, az említett bejegyzéseket pedig a törvény rendes útján és csak az időközben nyilvánkönyvi jogokat szerzett harmadik személyek jogainak sérelme nélkül támadhatják meg.

Együttal figyelmeztetnek azok a felek, a kik a hitelesítő bizottságnak eredeti okiratokat adtak át, hogy a mennyiben azokhoz egyszerű másolatokat is csatoltak, vagy ilyeneket pótlólag benyújtanak, az eredetieket a telekkönyvi hatóságnál átvehetik.

Kir. járásbíró, mint telekkönyvi hatóság.

Szekelykeresztur, 1908. évi március hó 2-án.

CSERESNYÉS SÁNDOR,
kir. járásbíró.

Eladó sarkó és szódavizgép!

Egy igen csinos fehér márványsarkó,

mely Székelyudvarhelyt, a rom kath. temetőben, a Karácsony család sarkójánál megtekinthető, igen jutányos árban eladó. — Ugyisint egy teljesen jó állapotban levő — még használatlan —

SZÓDAVIZ

gyártásához szükséges gép, felszereléssel együtt eladó. Bővebb értesítést ad Karácsony János, Páradon.

1051—908. tkv. szám.

HIRDETMEY.

AN m. m. kir. igazságügym. 1906. évi jul. 6-án 14114—906. l. M. I. sz. a. rendeletével elrendelte, hogy a szekelykereszturi kir. járásbíró, mint tkvi hatósághoz tartozó Székelyszállás község telekkönyveibe felvett mindazon ingatlanokra nézve, melyekre az 1886. évi 29. t. c. az 1889. évi 38. t. c. és az 1891. évi 16. t. c. cikk a tényleges birtokos tulajdonjogának bejegyzését rendelik, az 1892. évi 29. t. cikkben szabályozott eljárás s ezzel kapcsolatban a tkvi bejegyzések helyesbítése fogantatott.

E célból a helyszíni eljárás Székelyszállás községében 1908. évi április hó 18-ik napján fog kezdődni

Ennélfogva felhivatnak:

1. mindazok, kik a telekkönyvekben előforduló bejegyzésekre nézve indokolt előterjesztést kívánnak tenni, hogy a tkvi hatóság kiküldötté előtt a kiütött határnapon kezdődő eljárás folyama alatt jelenjenek meg és az észrevételeiket igazoló okirataikat mutassák fel.

2. mindazok, kik valamely ingatlanhoz tulajdoni igényt tartanak, de

telekkönyvi bekebelezésre alkalmas okirataik nincsenek, hogy az átjegyzésre az 1886. XXIX. t. c. 15. 18. §-ai és az 1889. évi XXXVIII. t. c. 5. 6. 7. és 9. §-ai értelmében szükséges adatokat megszerezni iparkodjanak és azokkal igényeiket a kiküldött előtt igazolják, vagy oda hassanak, hogy az átruházó telekkönyvi tulajdonos az átruházás létrejöttét a kiküldött előtt szóval ismerje el és a tulajdonjog bekebelezésére engedélyt nyilvánítsa, mert különben ezen az uton nem érvényesíthetik és a bélyeg és illeték elengedés kedvezményétől is elesnek;

3. és azok, kiknek javára tényleg már megszűnt követelésre vonatkozó zálogjog vagy megszűnt egyéb jog van telekkönyvileg bejegyezve, ugyisint az ily bejegyzésekkel terhelt ingatlanok tulajdonosai, hogy a bejegyzett jognak törlesztést kérelmezzék, illetve, hogy törlési engedély nyilvánítsa végett a kiküldött előtt jelenjenek meg, mert ellen esetben a bélyegmentesség kedvezményét nem kapják.

A kir. járásbíró, mint tkvi hatósága Székelykeresztur, 1908. évi március 14-én.

CSERESNYÉS SÁNDOR,
kir. járásbíró.

Legfinomabb kék Erdész-kréta

nedves és száraz fára,
bőrre, vászonra, papírra stb. való íráshoz
5 kilogrammos ládákban
és tucatonként is a legolcsóbb árért

Betegh Pál

könyvkereskedésében, papír és írószerek gyári raktárában Székelyudvarhelyt kapható.

Vidéki megrendeléseket a beérkezés napján elintézt.

Hazai kitűnő minőség!

Köhögés, rekedtség és hurut ellen nincs jobb a

Réthy-féle

pemetefü-cukornál.

Vásárlásnál azonban vigyázzunk és határozottan Réthy felét kérjük, mivel sok haszontalan utánzat van,

Egy doboz 60 fillér.

Csak RETHY-felét fogadjunk el!

Képes levelezőlapok, finom hazai levélpapírok dobozokban és doboz nélkül nagy választékban kaphatók

BETECH PÁL

könyv-, zenemű- és papírkereskedésében Székelyudvarhelyt

Névjegyek ízléses kivitelben készíttetnek

A Liniment. Capsici comp.
a Horgony-Pain-Expeller

Védjegy: „Horgony“
egy régióknak bizonyított háziszert, mely már sok év óta legjobb fájdalomcsillapító szerek bizonyított közzéadásánál, osztrák és magyar katonák, bedörzsölésével, sőt kórházakban is használták.
Figyelmeztetés. Silány hamisítványok miatt bevásárláskor óvatossággal legyünk és csak olyan üveget fogadjunk el, mely a „Horgony“ védjeggyel és a Richter cégjegyzéssel ellátott dobozba van csomagolva. Ára üvegekben K-80, K-140 és K-2. — és ugyisint minden gyógyszerárban kapható.
Főraktár: Török József gyógyszerésznél, Budapest.
Dr. Richter gyógyszerára az „Arany oroszlánhoz“, Prágában, Elisabethstrasse 5 neu.
Mindennapi szétállítás.